

HILJAISEN VIIKON AHDIT

Hiljaisen viikon jumalanpalveluselämässä voidaan kärsimyshistoria jakaa eri päiville, jolloin voidaan seurata evankeliumeista koottuja ahtitekstejä.

Maanantaihin kuuluvat Jeesuksen rukous Getsemanessa, hänen vangitsemisensa ja Pietarin kieltäminen (toinen ahti), tiistaihin Jeesuksen tutkiminen neuvoston, Pilatuksen ja Herodeksen edessä (kolmas ahti) ja keskiviikkoon hänen tuomitsemisensa ja viemisensä Golgatalle (neljäs ahti). Jeesuksen ristinkuolema (viides ahti) ja hautaaminen (kuudes ahti) kuuluvat pitkäänperjantaihin. Ehtoollisen asettaminen, joka sisältyvät ensimmäiseen ahtiin, kuuluu kiirastorstaihin.

Ahtitekstit seuraavat rakenteeltaan vuoden 1913 evankeliumikirjaa, ja ne noudattavat vuoden 1992 raamatunkäännöstä.

ENSIMMÄINEN AHTI

Happamattoman juhlan lähestyessä Jeesus sanoi opetuslapsilleen: »Kahden päivän kuluttua, niin kuin tiedätte, on pääsiäinen. Silloin Ihmisen Poika luovutetaan ristiinnaulittavaksi.» Samaan aikaan kokoontuivat ylin papisto, lainopettajat ja kansan vanhimmat ylipappi Kaifaksen palatsiin neuvottelemaan, millaisella juonella he saisivat Jeesuksen käsiinsä tappaakseen hänet. »Ei kuitenkaan kesken juhlan», he sanoivat, »ettei kansa ala mellakoida.» He näet pelkäsivät kansaa.

Kun Jeesus oli Betaniassa aterialla spitaalia sairastaneen Simonin talossa, sinne tuli nainen, jolla oli alabasteripullossa aitoa, hyvin kallista nardusöljyä. Hän rikkoi pullon ja vuodatti öljyn Jeesuksen päähän. Jotkut paheksuivat tätä ja sanoivat toisilleen: »Millaista voiteen haaskausta! Sen olisi voinut myydä ja antaa rahat köyhille. Olisi siitä ainakin kolmesataa denaria saanut.» He moittivat naista ankarin sanoin. Mutta Jeesus sanoi: »Antakaa hänen olla. Miksi te pahoitate hänen mielensä? Hän teki minulle hyvän teon. Köyhät teillä on luonanne aina, ja te voitte tehdä heille hyvää milloin tahdotte, mutta minua teillä ei aina ole. Hän teki minkä voi. Hän voiteli edeltäkäsini minun ruumiini hautaamista varten. Totisesti: kaikkialla maailmassa, missä ikinä evankeliumin sanoma julistetaan, tullaan muistamaan myös tämä nainen ja kertomaan, mitä hän teki.»

Silloin meni Saatana Juudakseen, jota kutsuttiin Iskariotiksi; hän oli yksi kahdestatoista opetuslapsesta. Hän lähti ylipappien ja temppeливartioston päällikköjen luo ja keskusteli heidän kanssaan siitä, miten toimittaisi Jeesuksen heidän käsiinsä, ja sanoi: »Paljonko maksatte minulle, jos toimitan hänet teidän käsiinne?» He ilahtuivat kuulemastaan ja lupasivat antaa hänelle rahaa ja sopivat hänen kanssaan kolmestakymmenestä hopearahasta. Juudas suostui tarjoukseen ja etsi sopivaa tilaisuutta saattaakseen Jeesuksen heidän käsiinsä kaikessa hiljaisuudessa.

Happamattoman leivän juhlan ensimmäisenä päivänä, jolloin oli tapana teurastaa pääsiäislammas, opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja kysyivät: »Missä tahdot syödä pääsiäisaterian? Minne menemme valmistamaan sen?» Jeesus lähetti matkaan kaksi opetuslastaan, Pietarin ja Johanneksen, ja sanoi: »Menkää kaupunkiin. Kun tulette sinne, teitä vastaan tulee vesiruukkua kantava mies. Seuratkaa häntä. Menkää siihen taloon, johon hän menee, ja sanokaa talon isännälle: 'Opettaja kysyy sinulta, missä on huone, jossa hän voi syödä pääsiäisaterian opetuslastensa kanssa.' Isäntä osoittaa teille yläkerrasta suuren huoneen. Valmistakaa sinne meille ateria.» Opetuslapset lähtivät matkaan ja tulivat kaupunkiin. Kaikki kävi niin kuin Jeesus oli heille sanonut, ja he valmistivat pääsiäisaterian.

Pääsiäisjuhla oli jo tulossa, ja Jeesus tiesi, että oli tullut se hetki, jolloin hänen oli määrä siirtyä tästä maailmasta Isän luo. Hän oli rakastanut omiaan, jotka olivat tässä maailmassa, ja hän osoitti heille täydellistä rakkautta loppuun asti. Illan tultua Jeesus saapui sinne kahdentoista opetuslapsensa kanssa. Kun hetki koitti, Jeesus kävi aterialle yhdessä apostolien kanssa. Hän sanoi heille: »Hartaasti olen halunnut syödä tämän pääsiäisaterian teidän kanssanne ennen kärsimystäni. Sillä minä sanon teille: enää en syö pääsiäisateriaa, ennen kuin se saa täyttymyksensä Jumalan valtakunnassa.» Hän otti maljan, kiitti Jumalaa ja sanoi: »Ottakaa tämä ja jakakaa keskenänne. Minä sanon teille: tästedes en maista viiniköynnöksen antia ennen kuin sinä päivänä, jona juon uutta viiniä teidän kanssanne Isäni valtakunnassa.»

Aterian aikana Jeesus otti, sinä yönä jona hänet kavallettiin, leivän, siunasi, mursi ja antoi sen opetuslapsilleen sanoen: »Ottakaa ja syökää, tämä on minun ruumiini, joka annetaan teidän puolestanne. Tehkää tämä minun muistokseni.» Samoin hän otti aterian jälkeen maljan, kiitti Jumalaa, antoi heille ja sanoi: »Juokaa tästä, te kaikki. Tämä malja on uusi liitto minun veressäni. Niin usein kuin siitä juotte, tehkää se minun muistokseni.» Ja he kaikki joivat siitä.

He olivat kokoontuneet aterialle, ja Paholainen oli jo pannut Juudaksen, Simon Iskariotin pojan, sydämeen ajatuksen, että tämä kavaltaisi Jeesuksen. Jeesus tiesi, että Isä oli antanut kaiken hänen valtaansa ja että hän oli tullut Jumalan luota ja oli nyt palaamassa hänen luokseen. Niinpä hän nousi aterialta, riisui viittansa ja kietoi vyötäisilleen pellavaliinan. Sitten hän kaatoi vettä pesuastiaan, rupesi pesemään opetuslasten jalkoja ja kuivasi ne vyötäisillään olevalla liinalla. Kun Jeesus tuli Simon Pietarin kohdalle, tämä sanoi: »Herra, sinäkö peset minun jalkani?» Jeesus vastasi: »Tätä, minkä nyt teen, sinä et vielä käsitä, mutta myöhemmin sinä sen ymmärrät.» Pietari sanoi hänelle: »Sinä et ikinä saa pestä minun jalkojani!» Jeesus vastasi: »Jos minä en pese sinua, ei sinulla ole sijaa minun luonani.» Silloin Simon Pietari sanoi: »Herra, älä pese vain jalkojani, pese myös kädet ja pää.» Tähän Jeesus vastasi: »Se, joka on kylpenyt, ei tarvitse pesua, hän on jo puhdas. Ja te olette puhtaita, ette kuitenkaan kaikki.» Jeesus tiesi, kuka hänet kavaltaisi, ja siksi hän sanoi, etteivät he kaikki olleet puhtaita.

Pestyään heidän jalkansa Jeesus puki viitan ylleen ja asettui taas aterialle. Hän sanoi heille: »Ymmärrättekö te, mitä teille tein? Te puhuttelette minua opettajaksi ja herraksi, ja oikein teette: sehän minä olen. Jos nyt minä, teidän herranne ja opettajanne, olen pessyt teidän jalkanne, tulee myös teidän pestä toistenne jalat. Minä annoin teille esimerkin, jotta tekisitte saman minkä minä tein teille. Totisesti, totisesti: ei palvelija ole herransa suurempi eikä lähettiläs lähettäjänsä suurempi. Kun te tämän tiedätte ja myös toimitte sen mukaisesti, te olette autuaat. Minä en sano tätä teistä kaikista. Tiedän kyllä, ketkä olen valinnut. Tämän kirjoitusten sanan on käytävä toteen: 'Ystäväni, joka söi minun pöydässäni, on kääntynyt minua vastaan.' Minä sanon tämän teille jo nyt, ennen kuin ennustus toteutuu, jotta sen toteutuessa uskoisitte, että minä olen se joka olen. Totisesti, totisesti: joka ottaa vastaan sen, jonka minä lähetän, ottaa vastaan minut, ja joka ottaa minut vastaan, ottaa vastaan sen, joka on minut lähettänyt.» Näin Jeesus puhui. Järkyttyneenä hän sanoi heille: »Totisesti, totisesti: yksi teistä kavaltaa minut.»

Murheen vallassa opetuslapset katsoivat toisiaan ymmällään, tietämättä, ketä hän tarkoitti, ja alkoivat toinen toisensa jälkeen kysellä: »Herra, en kai se ole minä?» Jeesus vastasi heille: »Minut kavaltaa yksi teistä kahdestatoista, mies joka syö samasta vadista kuin minä. Ihmisen Poika lähtee pois juuri niin kuin kirjoituksissa hänestä sanotaan, mutta voi sitä, josta tulee Ihmisen Pojan kavaltaja! Sille ihmiselle olisi parempi, ettei hän olisi syntynytkään.» Silloin Juudas, hänen kavaltajansa, kysyi: »Rabbi, en kai se ole minä?» »Itsepä sen sanoit», vastasi Jeesus. Yksi opetuslapsista, se joka oli Jeesukselle rakkain, oli aterialla hänen vieressään. Simon Pietari nyökkäsi hänelle, että hän kysyisi Jeesukselta, ketä tämä tarkoitti. Opetuslapsi nojautui taaksepäin, Jeesuksen rintaa vasten, ja kysyi: »Herra, kuka se on?» Jeesus vastasi: »Se, jolle annan tämän leivänpalan.» Sitten hän kastoi palan ja antoi sen Juudakselle, Simon Iskariotin pojalle. Silloin, heti kun Juudas oli sen saanut, Saatana meni häneen. Jeesus sanoi hänelle: »Mitä aiot, tee se pian!» Kukaan aterialla olevista ei ymmärtänyt, miksi Jeesus sanoi hänelle näin.

Koska Juudaksella oli hallussaan yhteinen kukkaro, jotkut luulivat, että Jeesus oli käskenyt hänen ostaa jotakin juhlaa varten tai antaa almuja köyhille. Syötyään leivänpalan Juudas lähti heti ulos. Oli yö. Kun Juudas oli mennyt, Jeesus sanoi: »Nyt Ihmisen Poika on kirkastettu, ja Jumala on kirkastunut hänessä. Ja kun Jumala on hänessä kirkastunut, on Jumala myös itsessään kirkastava hänet, ja Jumala tekee sen aivan pian.»

TOINEN AHTI

Laulettuaan kiitosvirren Jeesus lähti opetuslapsineen Kidroninpuron ylitse Öljymäelle. Opetuslasten kesken syntyi kiistaa siitä, ketä heistä olisi pidettävä suurimpana. Silloin Jeesus sanoi heille: »Kuninkaas hallitsevat herroina kansojaan, ja vallanpitäjät vaativat, että heitä kutsutaan hyväntekijöiksi. Niin ei saa olla teidän keskuudessanne. Joka teidän joukossanne on suurin, se olkoon kuin nuorin, ja joka on johtaja, olkoon kuin palvelija. Kumpi on suurempi, se, joka on aterialla, vai se, joka palvelee häntä? Eikö se, joka on aterialla? Mutta minä olen teidän keskellänne niin kuin se, joka palvelee. Koko ajan, kaikissa koettelemuksissani, te olette pysyneet minun kanssani. Niinpä minä annan teille kuninkaallisen vallan, niin kuin Isäni on minulle antanut. Te saatte minun valtakunnassani syödä ja juoda minun pöydässäni, ja te istutte valtaistuimilla ja hallitsette Israelin kahtatoista heimoa.» Edelleen Jeesus sanoi heille: »Tänä yönä te kaikki luovutte minusta, sillä on kirjoitettu: 'Minä lyön paimenen maahan, ja lauman lampaat joutuvat hajalle.' Mutta kuolleista noustuani menen teidän edellänne Galileaan.» Jeesus jatkoi: »Simon, Simon! Saatana on saanut luvan seuloa teitä niin kuin viljaa. Mutta minä olen rukoillut puolestasi, ettei uskosi sammuisi. Ja kun olet palannut takaisin, vahvista veljiäsi.» Silloin Pietari sanoi hänelle: »Vaikka kaikki muut luopuisivat sinusta, minä en.» Jeesus vastasi: »Totisesti: tänään, tänä yönä, ennen kuin kukko kahdesti laulaa, sinä kolmesti kiellät minut.» Mutta Pietari vakuutti entistä lujemmin: »Vaikka minun pitäisi kuolla kanssasi, minä en ikinä sinua kiellä.» Samaa vakuuttivat kaikki muutkin. Jeesus sanoi opetuslapsille: »Kun lähetin teidät matkaan ilman kukkaroa, laukkua ja jalkineita, niin puuttuiko teiltä mitään?» »Ei mitään», he vastasivat. Silloin Jeesus sanoi: »Nyt on toisin. Jolla on kukkaro, ottakoon sen mukaansa, samoin laukun. Jolla ei ole rahaa, myyköön viitan päältänsä ja ostakoon miekan. Sillä tietäkää, että tämän kirjoituksen täytyy käydä minussa toteen: 'Hänet luettiin rikollisten joukkoon.' Kaikki, mitä minusta on lausuttu, saa nyt täyttymyksensä.» Opetuslapset sanoivat: »Herra, tässä on kaksi miekkaa.» »Riittää», hän vastasi.

Sitten Jeesus tuli opetuslasten kanssa Getsemane-nimiseen paikkaan; siellä oli puutarha, jonne hän meni opetuslapsineen. Myös Juudas, hänen kavaltajansa, tunsi paikan, koska Jeesus oli monesti ollut siellä opetuslastensa kanssa. Jeesus sanoi opetuslapsille: »Jääkää tähän siksi aikaa kun minä rukoilen.» Pietarin ja molemmat Sebedeuksen pojat, Jaakobin ja Johanneksen, hän otti mukaansa. Murhe ja kauhu alkoi nyt ahdistaa häntä, ja hän joutui tuskan valtaan. Hän sanoi heille: »Olen tuskan vallassa, kuoleman tuskan. Odottakaa tässä ja valvokaa minun kanssani ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen.» Itse hän meni vähän edemmäs, kivenheiton päähän, heittäytyi maahan, polvistui ja rukoili, että se hetki, jos mahdollista, menisi häneltä ohitse. Hän sanoi: »Abba, Isä, kaikki on sinulle mahdollista. Ota tämä malja minulta pois. Ei kuitenkaan minun tahtoni mukaan, vaan sinun.» Hän palasi opetuslasten luo ja tapasi heidät nukkumasta. Silloin hän sanoi Pietarille: »Simon, nukutko sinä? Ettekö te edes hetken vertaa jaksaneet valvoa kanssani? Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen. Tahtoa ihmisellä on, mutta luonto on heikko.»

Hän meni taas etäämmäksi ja rukoili toistamiseen. »Isä, ellei tämä malja voi mennä ohitseni minun sitä juomatta, niin toteutukoon sinun tahtosi.» Palatessaan hän tapasi taas opetuslapset nukkumasta, sillä uni oli alkanut raskaasti painaa heidän silmiään. He eivät tienneet, mitä vastaisivat hänelle. Hän jätti heidät siihen, meni taas kauemmaksi ja rukoili kolmannen kerran ja

sanoi: »Isä, jos tahdot, niin ota tämä malja minulta pois. Mutta älköön toteutuko minun tahtoni, vaan sinun.» Silloin taivaasta ilmestyi hänelle enkeli, joka vahvisti häntä. Suuressa tuskassaan Jeesus rukoili yhä kiihkeämmin, niin että hänen hikensä vuoti maahan veripisaroiden tavoin. Kun hän sitten nousi rukoilemasta ja tuli opetuslasten luo, hän tapasi heidät nukkumasta murheen uuvuttamina. Jeesus sanoi heille: »Yhäkö te nukutte ja lepäätte? Kaikki on selvää. Hetki on tullut. Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin. Nouskaa, nyt me lähdemme! Minun kavaltajani on jo lähellä.»

Jeesuksen vielä puhuessa tuli Juudas, yksi kahdestatoista opetuslapsista, joka tiesi sen paikan, ja hänen kanssaan miekoin ja seipäin aseistautunut suuri miesjoukko, jonka ylipapit ja kansan vanhimmat olivat lähettäneet. Jeesuksen kavaltaja oli sopinut miesten kanssa merkistä: »Se on se mies, jota minä suutelen. Ottakaa hänet kiinni ja viekää tarkasti vartioituna pois.» Jeesus tiesi kaiken, mikä häntä odotti. Hän meni miehiä vastaan ja kysyi: »Ketä te etsitte?» »Jeesusta, sitä nasaretilaista», vastasivat miehet. Jeesus sanoi: »Minä se olen.» Miesten joukossa oli myös Juudas, Jeesuksen kavaltaja. Kun Jeesus sanoi: »Minä se olen», he kaikki perääntyivät ja kaatuivat maahan. Jeesus kysyi uudelleen: »Ketä te etsitte?» He vastasivat: »Jeesus Nasaretilaista.» Jeesus sanoi heille: »Johan minä sanoin, että se olen minä. Jos te minua etsitte, antakaa näiden toisten mennä.» Näin kävivät toteen hänen omat sanansa: »Niistä, jotka olet haltuuni uskonut, en ole antanut yhdenkään joutua hukkaan.»

Juudas meni suoraan päätä Jeesuksen luo ja sanoi: »Terve, rabbi!» ja suuteli häntä. Jeesus sanoi hänelle: »Ystävä, tätä varten sinä olet tullut. Juudas, suudelmallako sinä kavallat Ihmisen Pojan?» Silloin miehet astuivat lähemmäs, kävivät käsiksi Jeesukseen ja vangitsivat hänet. Kun Jeesuksen seuralaiset näkivät, mitä oli tulossa he sanoivat: »Herra, iskemmekö miekalla?» Niin Simon Pietari, jolla oli miekka, veti sen esiin ja sivalsi ylipapin palvelijalta oikean korvan irti; palvelija oli nimeltään Malkos. Mutta Jeesus sanoi: »Ei! Antakaa tämän tapahtua.» Pietarille Jeesus sanoi: »Pane miekkasi tuppeen. Joka miekkaan tarttuu, se miekkaan kaatuu. Luuletko, etten voisi pyytää apua Isältäni? Hän lähettäisi tänne heti kaksitoista legioonaa enkeleitä. Kun Isä on tämän maljan minulle antanut, enkö minä joisi sitä? Mutta kuinka silloin kävisi toteen kirjoitukset, joiden mukaan näin täytyy tapahtua?» Niin hän kosketti palvelijan korvaa ja paransi hänet.

Jeesus sanoi sitten ylipapeille, temppelinvartioston päälliköille ja kansan vanhimmille ja miesjoukolle: »Tehän olette lähteneet kuin rosvon kimppuun! Miekat ja seipäät käsissä te tulette minua vangitsemaan. Minä olen joka päivä ollut teidän keskellänne temppelissä, ettekä te ole kättänne kohottaneet minua vastaan. Mutta nyt on teidän hetkenne, nyt on pimeydellä valta. Mutta kirjoitusten oli käytävä toteen.» Silloin kaikki opetuslapset jättivät hänet ja pakenivat. Jeesuksen mukaan oli lähtenyt nuori mies, jolla ei ollut yllään muuta kuin pellavainen vaate. Hänet otettiin kiinni, mutta hän riistäytyi vaatteestaan ja pakeni alasti.

KOLMAS AHTI

Sotilaat, joita komensivat korkea-arvoinen upseeri ja juutalaisten lähettämät miehet, vangitsivat nyt Jeesuksen, panivat hänet köysiin ja veivät hänet ensiksi Hannaksen luo. Hannas oli senvuotisen ylipapin Kaifaksen appi. Juuri Kaifas oli antanut juutalaisille neuvon, että olisi parasta, jos yksi mies kuolisi koko kansan puolesta.

Vangitsijat veivät Jeesuksen sitten köysissä Kaifaksen luo, minne lainopettajat ja kansan vanhimmat olivat kokoontuneet. Ylipappi kysyi Jeesukselta hänen opetuslapsistaan ja opetuksestaan. Jeesus vastasi: »Minä olen puhunut julkisesti, koko maailman kuullen. Olen aina opettanut synagogissa ja temppelissä, kaikkien juutalaisten kokoontumispaikoissa. Salassa en ole puhunut mitään. Miksi sinä minulta kysyt? Kysy kuulijoiltani, mitä olen heille puhunut. He kyllä tietävät, mitä olen sanonut.» Jeesuksen vastattua näin yksi lähellä seisovista vartijoista löi häntä

kasvoihin ja sanoi: »Noinko sinä vastaat ylipapille?» Jeesus sanoi miehelle: »Jos puhuin väärin, osoita, mikä puheessani oli sopimatonta. Jos taas puhuin oikein, miksi lyöt minua?»

Simon Pietari ja eräs toinen opetuslapsi menivät Jeesuksen perässä. Tuo toinen oli ylipapin tuttu ja pääsi siksi Jeesuksen mukana ylipapin palatsin pihaan. Pietari jäi seisomaan portin ulkopuolelle, mutta opetuslapsi, joka tunsikin ylipapin, meni puhumaan porttia vartioivalle palvelustytölle ja toi Pietarin sisälle pihaan. Oli kylmä, ja siksi palvelijat ja vartijat olivat sytyttäneet keskelle pihaa hiilivalkean ja lämmittelivät sen ääressä. Myös Pietari seisoi heidän joukossaan lämmittelemässä. Muuan ylipapin palvelustytöistä tuli sinne, ja nähdessään Pietarin lämmittelemässä hän katsoi tätä ja sanoi: »Sinäkin olit tuon galilealaisen Jeesuksen seurassa ja olet hänen opetuslapsiaan». Mutta hän kielsi sen kaikkien kuullen sanoen: »En ole, en edes tunne häntä, en ollenkaan ymmärrä mistä puhut». Ja hän siirtyi ulos etupihalle. Samassa kukko lauloi. Hän siirtyi sieltä portille päin, mutta muuan toinen tyttö näki hänet ja sanoi paikalla oleville: »Tämä mies oli nasaretilaisen Jeesuksen seurassa.» Miehet sanoivat hänelle: »Et kai sinäkin ole hänen opetuslapsiaan?» Taas hän kielsi sen valalla vannoen ja vakuutti: »Minä en tunne sitä miestä.» Tunnin kuluttua vielä eräs mies väitti: »Sinä olet varmasti samaa joukkoa, oletan sinäkin galilealainen, senhän kuulee jo puheestasi.» Mutta muuan ylipapin palvelija, sen miehen sukulainen, jolta Pietari oli lyönyt korvan irti, sanoi hänelle: »Kyllä minä näin sinut siellä puutarhassa hänen seurassaan.» Silloin Pietari alkoi sadatella ja vannoi: »Minä en tunne sitä miestä, josta te puhutte.» Samassa kukko lauloi, toisen kerran. Pietari muisti, mitä Jeesus oli hänelle sanonut: »Ennen kuin kukko kahdesti laulaa, sinä kolmesti kiellät minut.» Pietari meni ulos ja itki katkerasti.

Ylipapit ja koko neuvosto etsivät Jeesusta vastaan väärää todistusta, jonka perusteella saisivat hänet surmatuksi. Sellaista ei kuitenkaan löytynyt, sillä vaikka monta väärää todistajaa esiintyi, heidän todistuksensa olivat ristiriitaisia. Viimein astui esiin kaksi miestä, jotka väittivät Jeesuksen sanoneen: »Minä hajotan tämän ihmiskäsin tehdyn temppelin ja rakennan kolmessa päivässä uuden, joka ei ole ihmisten tekemä.» Mutta tässäkin asiassa todistukset eivät pitäneet yhtä.

Silloin ylipappi nousi paikaltaan ja kysyi: »Etkö lainkaan vastaa heidän syytöksiinsä?» Mutta Jeesus pysyi vaiti, hän ei vastannut mitään. Silloin ylipappi esitti hänelle uuden kysymyksen: »Oletko Messias, ylistetyn Jumalan poika? Minä vannotan sinua elävän Jumalan nimessä: sano meille, oletko sinä Messias, Jumalan Poika.» »Itsepä sen sanoit», vastasi Jeesus. »Ja minä sanon teille: vastedes te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvien keskellä.» Silloin ylipappi repäisi vaatteensa ja sanoi: »Hän herjaa Jumalaa. Mitä me enää todistajia tarvitsemme! Kuulittehan, miten hän herjasi. Mitä mieltä olette?» Kaikki olivat yhtä mieltä siitä, että hän oli syyllinen ja ansaitsi kuoleman. Miehet, joiden käsissä Jeesus oli, pilkkasivat häntä, sylkivät häntä kasvoihin ja löivät häntä. He peittivät hänen silmänsä ja sanoivat: »Profetoi nyt! Kuka sinua löi?» Monella muullakin tavalla he herjasivat häntä.

Kun päivä koitti, kokoontuivat kaikki ylipapit, kansan vanhimmat ja lainopettajat neuvoston istuntoon ja sopivat keskenään Jeesuksen surmaamisesta. Jeesus tuotiin heidän eteensä, ja he sanoivat hänelle: »Jos olet Messias, niin sano se meille.» Hän vastasi: »Jos sen teille sanon, te ette usko. Ja jos jotakin kysyn, te ette vastaa. Mutta tästedes Ihmisen Poika on istuva Kaikkivaltiaan oikealla puolella.» Silloin he kaikki kysyivät: »Oletko sinä siis Jumalan Poika?» Jeesus vastasi heille: »Itsepä te niin sanotte.» Silloin he sanoivat: »Mitä me enää todisteita tarvitsemme! Mehän olemme kuulleet sen hänen omasta suustaan.»

NELJÄS AHTI

He lähtivät sieltä kaikki yhdessä, sitoivat Jeesuksen, veivät hänet palatsiin ja luovuttivat maaherra Pontius Pilatukselle. Kun Juudas, Jeesuksen kavaltaja, näki että Jeesus oli tuomittu

kuolemaan, hän katui tekoaan. Hän vei saamansa kolmekymmentä hopearahaa takaisin ylipapeille ja vanhimmille ja sanoi: »Tein väärin, kun kavalsin viattoman veren.» Mutta he vastasivat: »Mitä se meitä liikuttaa? Omapa on asiasi.» Silloin Juudas paiskasi rahat temppeeliin, meni pois ja hirttäytyi. Ylipapit ottivat rahat ja sanoivat: »Nämä ovat verirahoja, näitä ei ole lupa panna temppeleirahastoon.» Neuvoteltuaan he päättivät ostaa niillä savenvalajan pellon muukalaisten hautapaikaksi. Vielä tänäkin päivänä sitä peltoa kutsutaan Veripelloksi. Näin kävi toteen tämä profeetta Jeremian sana:

– He ottivat ne kolmekymmentä hopearahaa, hinnan, jonka arvoiseksi he tämän miehen israelilaisten puolesta olivat arvioineet. Ja he ostivat niillä savenvalajan pellon, niin kuin Herra oli minua käskenyt.

Kun he olivat tulleet Jeesuksen kanssa maaherran palatsin edustalle, juutalaiset itse eivät menneet sisälle palatsiin, etteivät saastuisi, vaan voisivat syödä pääsiäisaterian. Niinpä Pilatus tuli ulos heidän luokseen ja kysyi: »Mistä te syytätte tätä miestä?» He vastasivat: »Jos hän ei olisi rikollinen, emme luovuttaisi häntä sinulle.» »Pitäkää itse hänet», Pilatus sanoi, »ja tuomitkaa hänet oman lakinne mukaan.» Mutta juutalaiset sanoivat: »Meidän ei ole lupa tuomita ketään kuolemaan.» Näin tapahtui, jotta Jeesuksen sanat kävisivät toteen. Hän oli aiemmin ilmaissut, millainen tulisi olemaan hänen kuolemansa. Pilatus meni takaisin palatsiin, käski tuoda Jeesuksen eteensä ja kysyi häneltä: »Oletko sinä juutalaisten kuningas?» Jeesus vastasi: »Itsekö sinä niin ajattelet, vai ovatko muut sanoneet minusta niin?» Pilatus sanoi: »Olenko minä mikään juutalainen? Oma kansasi ja ylipapit sinut ovat minulle luovuttaneet. Mitä sinä olet tehnyt?» Jeesus vastasi: »Minun kuninkuuteni ei ole tästä maailmasta. Jos se kuuluisi tähän maailmaan, minun mieheni olisivat taistelleet, etten joutuisi juutalaisten käsiin. Mutta minun kuninkuuteni ei ole peräisin täältä.» »Sinä siis kuitenkin olet kuningas?» Pilatus sanoi. Jeesus vastasi: »Itse sinä sanot, että olen kuningas. Sitä varten minä olen syntynyt ja sitä varten tullut tähän maailmaan, että todistaisin totuuden puolesta. Jokainen, joka on totuudesta, kuulee minua.» »Mitä on totuus?» kysyi Pilatus.

Tämän sanottuaan Pilatus meni taas ulos juutalaisten luo ja sanoi heille: »En voi havaita hänen syyllistyneen mihinkään rikokseen.» Ja kun ylipapit ja vanhimmat syyttivät häntä, hän ei vastannut mitään. Silloin Pilatus sanoi hänelle: »Etkö kuule, kuinka raskaita todisteita he esittävät sinua vastaan?» Mutta Jeesus ei vastannut yhteenkään hänen kysymykseensä. Tämä ihmetytti maaherraa suuresti. Ja kun ylipapit ja vanhimmat syyttivät häntä, hän ei vastannut mitään. Mutta he ahdistivat yhä enemmän ja sanoivat: »Hän villitsee kansaa, kulkee opettamassa joka puolella Juudeaa, Galileasta tänne asti.»

Kuultuaan mainittavan Galileasta Pilatus kysyi, oliko mies galilealainen. Saatuaan tietää, että Jeesus oli Herodeksen hallintoalueelta, hän lähetti Jeesuksen Herodeksen luo, sillä tämäkin oli niinä päivinä Jerusalemissa. Herodes ilahtui kovin nähdessään Jeesuksen, sillä hän oli jo pitkään halunnut tavata hänet. Hän oli kuullut Jeesuksesta ja toivoi, että tämä tekisi hänen nähtensä jonkin ihmeteon. Hän kyseli Jeesukselta kaikenlaista, mutta Jeesus ei vastannut hänelle mitään. Ylipapit ja lainopettajat, jotka olivat paikalla, syyttivät Jeesusta kiivaasti. Herodes ja hänen sotilaansa alkoivat nyt kohdella Jeesusta halveksuvasti. Herodes teki Jeesuksesta pilkkaa puettamalla hänet komeaan pukuun, ja sitten hän lähetti Jeesuksen takaisin Pilatuksen luo. Tuona päivänä Herodeksesta ja Pilatuksesta tuli ystävä; siihen saakka he olivat olleet vihoissa keskenään.

Pilatus kutsui koolle ylipapit, hallitusmiehet ja kansan ja sanoi heille: »Te toitte tämän miehen minun eteeni väittäen häntä kansan villitsijäksi. Olen nyt teidän läsnä ollessanne kuulustellut häntä, mutta en ole havainnut hänen syyllistyneen mihinkään, mistä te häntä syytätte. Ei liioin Herodes, sillä hän lähetti miehen takaisin meidän eteemme. Ei hän ole tehnyt mitään, mistä seuraisi kuolemantuomio. Minä päästän hänet vapaaksi, kunhan ensin olen antanut kurittaa häntä.»

Juhla-aikaan oli tapana, että maaherra päästi vapaaksi yhden vangin, jonka väkijoukko sai valita. Sillä kertaa oli vangittuna kapinoitsijoita, jotka kapinan aikana olivat tehneet murhan. Heidän joukossaan oli Barabbas-niminen kuuluisa mies, rosvo. Pilatuksen luo kerääntyi nyt väkijoukko, joka pyysi häntä tekemään niin kuin hänen tapansa oli. Pilatus sanoi »Tapana on, että minä pääsiäisen aikana päästän vapaaksi yhden vangin. Kumman haluatte? Vapautanko Barabbaksen vai Jeesuksen, jota sanotaan Kristukseksi?» Hän näet ymmärsi, että ylipapit olivat pelkästä kateudesta jättäneet Jeesuksen hänen käsiinsä. Mutta ylipapit ja vanhimmat yllyttivät väkijoukon pyytämään Barabbakselle armahdusta ja Jeesukselle kuolemantuomiota. Maaherra kysyi nyt: »Kumman näistä kahdesta haluatte? Tahdotteko, että vapautan juutalaisten kuninkaan? Silloin he alkoivat huutaa: »Ei häntä! Päästä Barabbas!» Pilatus vetosi uudestaan heihin, sillä hän halusi vapauttaa Jeesuksen ja sanoi: »Mitä minä sitten teen tälle, jota te sanotte juutalaisten kuninkaaksi?» He huusivat kaikki: »Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse!» Pilatus sanoi heille kolmannen kerran: »Mitä pahaa hän sitten on tehnyt? En ole havainnut mitään, minkä vuoksi hänet pitäisi tuomita kuolemaan. Minä päästän hänet vapaaksi, kunhan olen antanut kurittaa häntä.» Mutta he eivät antaneet periksi vaan huusivat yhä kovemmin ja vaativat, että Jeesus oli ristiinnaulittava. Huutonsa voimalla kansa ja ylipapit saivat tahtonsa läpi.

Nyt Pilatus käski ruoskia Jeesuksen. Maaherran sotilaat veivät Jeesuksen maaherran hallintopalatsin sisäpihalle ja kutsuivat koolle koko sotaväenosaston. He riisuivat Jeesuksen, panivat hänen harteilleen purppuranpunaisen viitan ja väänsivät orjantappuroista kruunun, asettivat sen hänen päähänsä ja panivat ruokokepin hänen oikeaan käteensä. He polvistuivat hänen eteensä ja sanoivat hänelle pilkaten: »Ole tervehditty, juutalaisten kuningas!» He sylkivät hänen päälleen ja läimäyttivät häntä kasvoihin, ottivat häneltä kepin ja löivät häntä sillä päähän.

Silloin Pilatus meni taas ulos ja sanoi juutalaisille: »Minä tuon hänet tänne osoittaakseni, etten pidä häntä syyllisenä mihinkään rikokseen.» Niin Jeesus tuli ulos, orjantappurakruunu päässään ja purppuranpunainen viitta yllään, ja Pilatus sanoi: »Katso: ihminen!» Kun ylipapit ja heidän miehensä näkivät Jeesuksen, he rupesivat huutamaan: »Ristiinnaulitse! Ristiinnaulitse!» Pilatus sanoi heille: »Ottakaa te hänet ja ristiinnaulitkaa. Minä en ole havainnut hänen syyllistyneen mihinkään.» Juutalaiset vastasivat: »Meillä on lakimme, ja lain mukaan hän on ansainnut kuoleman, koska hän väittää olevansa Jumalan Poika.»

Tämän kuullessaan Pilatus kävi yhä levottomammaksi. Hän meni takaisin palatsiin ja kysyi Jeesukselta: »Mistä sinä olet lähtöisin?» Mutta Jeesus ei vastannut hänelle. »Etkö puhu, vaikka minä kysyn?» Pilatus sanoi. »Etkö tiedä, että minulla on valta päästää sinut vapaaksi ja valta ristiinnaulita sinut?» Jeesus vastasi: »Sinulla ei olisi minuun mitään valtaa, ellei sitä olisi annettu sinulle ylhäältä. Siksi on suurempi syyllinen se ihminen, joka on minut sinulle luovuttanut.» Pilatus yritti nyt saada Jeesuksen vapautetuksi. Mutta juutalaiset huusivat: »Jos päästät hänet vapaaksi, et ole keisarin ystävä! Joka korottaa itsensä kuninkaaksi, nousee keisaria vastaan.» Nämä sanat kuultuaan Pilatus toi Jeesuksen ulos ja asettui tuomarintuimelleen niin sanotulle Kivipihalle, jonka hepreankielinen nimi on Gabbata. Tämä tapahtui pääsiäisen valmistuspäivänä puolenpäivän aikaan.

Kun Pilatus istui tuomarintuimellaan, hän sai vaimoltaan sanan: »Älä tee mitään sille pyhälle miehelle. Näin hänestä viime yönä pahaa unta.»

Pilatus sanoi juutalaisille: »Tässä on teidän kuninkaanne.» Juutalaiset huusivat: »Pois! Pois! Ristiinnaulitse hänet!» Pilatus sanoi heille: »Pitääkö minun ristiinnaulita teidän kuninkaanne?» Mutta ylipapit vastasivat: »Ei meillä ole muuta kuningasta kuin keisari.»

Kun Pilatus näki, ettei mitään ollut tehtävissä, ja kun meteli yhä paheni, luovutti hän Jeesuksen heidän valtaansa. Tämän hän teki, tehdäkseen kansalle mieliksi. Pilatus otti vettä, pesi kätensä väkijoukon nähden ja sanoi: »Minä olen syytön tämän miehen vereen. Tämä on teidän asianne.» Kaikki huusivat yhteen ääneen: »Hänen verensä saa tulla meidän ja meidän lastemme päälle!» Silloin Pilatus antoi heille myöten ja vapautti Barabbaksen, jota he vaativat. Jeesuksen hän sen sijaan luovutti ristiinnaulittavaksi.

VIIDES AHTI

Sotamiehet ottivat Jeesuksen ja riisuivat häneltä purppuraviitan, pukivat hänet hänen omiin vaatteisiinsa ja lähtivät viemään häntä ristiinnaulittavaksi. Matkalla sotilaat pysäyttivät erään ohikulkijan, kyreneläisen Simonin, Aleksandroksen ja Rufuksen isän, joka oli tulossa kaupunkiin. Hänet he pakottivat kantamaan ristiä Jeesuksen jäljessä.

Mukana seurasi suuri väkijoukko, myös monia naisia, jotka valittivat ääneen ja itkivät Jeesusta. Mutta Jeesus kääntyi heihin päin ja sanoi: »Älkää minua itkekö, Jerusalemin tyttäret, itkekää itseänne ja lapsianne. Tulee aika, jolloin sanotaan: ‘Autuaita ovat hedelmättömät, autuaita ne kohdut, jotka eivät ole synnyttäneet, ja rinnat, jotka eivät ole lasta ruokkineet.’ Silloin ihmiset sanovat vuorille: ‘Kaatukaa meidän päallemme’, ja kukkuloille: ‘Peittäkää meidät.’ Jos näin tehdään vihannalle puulle, mitä tapahtuukaan kuivalle!»

Jeesuksen kanssa teloitettavaksi vietiin kaksi muuta miestä, kaksi rikollista. He veivät Jeesuksen paikkaan, jonka nimi on Golgata, käännettynä Pääkallopaikka. Siellä he tarjosivat Jeesukselle juotavaksi viiniä, johon oli sekoitettu sappea. Hän maistoi sitä, mutta ei halunnut juoda.

Siellä sotilaat ristiinnaulitsivat Jeesuksen ja kaksi muuta hänen kanssaan, yhden kummallekin puolelle ja Jeesuksen heidän keskelleen. Oli kolmas tunti, kun he ristiinnaulitsivat hänet. Mutta Jeesus sanoi: »Isä, anna heille anteeksi. He eivät tiedä, mitä tekevät.» Pilatus oli kirjoittanut taulun, joka kiinnitettiin ristiin. Siinä oli sanat »Jeesus Nasaretilainen, juutalaisten kuningas». Monet juutalaiset lukivat kirjoituksen, sillä paikka, missä Jeesus ristiinnaulittiin, oli lähellä kaupunkia. Teksti oli kirjoitettu hepreaksi, latinaksi ja kreikaksi. Juutalaisten ylipapit sanoivat Pilatukselle: »Älä kirjoita: ‘Juutalaisten kuningas.’ Kirjoita, että hän on sanonut: ‘Minä olen juutalaisten kuningas.’» Pilatus vastasi: »Minkä kirjoitin, sen kirjoitin.»

Ristiinnaulittuaan Jeesuksen sotilaat ottivat hänen vaatteensa ja jakoivat ne neljään osaan, kullekin sotilaille osansa. He ottivat myös paidan, mutta kun se oli saumaton, ylhäältä alas samaa kudosta, he sanoivat toisilleen: »Ei revitä sitä. Heitetään arpaa, kuka sen saa.» Näin kävi toteen tämä kirjoituksen sana:

– He jakavat keskenään vaatteeni ja heittävät puvustani arpaa.

Juuri näin sotilaat tekivät.

Jeesuksen ristin luona seisoivat hänen äitinsä ja tämän sisar sekä Maria, Klopaksen vaimo, ja Magdalan Maria. Kun Jeesus näki, että hänen äitinsä ja rakkain opetuslapsensa seisoivat siinä, hän sanoi äidilleen: »Nainen, tämä on poikasi!» Sitten hän sanoi opetuslapselle: »Tämä on äitisi!» Siitä hetkestä lähtien opetuslapsi piti huolta Jeesuksen äidistä.

Kansa seisoj katselemassa. Ohikulkijat pilkkasivat Jeesusta. Päätään nyökyttäen he sanoivat: »No niin, sinähän pystyt hajottamaan temppelin ja rakentamaan sen uudelleen kolmessa päivässä. Pelasta nyt itsesi, jos kerran olet Jumalan Poika. Tule alas ristiltä!» Ylipapit yhtyivät hekin pilkkaan yhdessä lainopettajien kanssa. He puhuivat keskenään: »Muita hän kyllä on auttanut, mutta itseään hän ei pysty auttamaan. Onhan hän Israelin kuningas, tulkoon nyt ristiltä alas! Silloin me uskomme häneen. Hän on pannut luottamuksensa Jumalaan – pelastakoon Jumala nyt hänet, jos on häneen mieltynyt! Onhan hän sanonut olevansa Jumalan Poika.» Myös sotilaat pilkkasivat häntä. He tulivat hänen luokseen, tarjosivat hänelle hapanviiniä ja sanoivat: »Jos olet juutalaisten kuningas, niin pelasta itsesi.»

Toinen ristillä riippuvista pahantekijöistä herjasi hänkin Jeesusta. Hän sanoi: »Etkö sinä ole Messias? Pelasta nyt itsesi ja meidät!» Mutta toinen moitti häntä: »Etkö edes sinä pelkää Jumalaa, vaikka kärsit samaa rangaistusta? Mehän olemme ansainneet tuomiomme, meitä rangaistaan tekojemme mukaan, mutta tämä mies ei ole tehnyt mitään pahaa.» Ja hän sanoi:

»Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi.« Jeesus vastasi: »Totisesti: jo tänään olet minun kanssani paratiisissa.«

Keskikäivällä, kuudennen tunnin aikaan, aurinko pimeni. Pimeys tuli koko maan ylle, ja sitä kesti yhdeksänteen tuntiin saakka. Yhdeksännen tunnin vaiheilla Jeesus huusi kovalla äänellä: »Eeli, Eeli, lama sabaktani?« Se merkitsee: Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut? Tämän kuullessaan muutamat siellä olevista sanoivat: »Hän huutaa Eliaa.« Jeesus tiesi, että kaikki oli nyt saatettu päätökseen. Jotta kirjoitus kävisi kaikessa toteen, hän sanoi: »Minun on jano.« Siellä oli astia täynnä hapanviiniä. Sotilaat kastoivat siihen sienen ja nostivat sen iisoppiruo' on päässä Jeesuksen huulille ja tarjosivat hänelle siitä juotavaa. Toiset sanoivat: »Katsotaanpa nyt, tulee ko Elia hänen avukseen.« Jeesus joi viinin ja sanoi: »Se on täytetty.« Ja Jeesus huusi kovalla äänellä: »Isä, sinun käsiisi minä uskon henkeni.« Tämän sanottuaan hän henkäisi viimeisen kerran.

Sillä hetkellä temppelein väliverho repesi kahtia, ylhäältä alas asti. Maa vavahteli, kalliot halkeilivat, haudat aukenivat, ja monien poisnukkuneiden pyhien ruumiit nousivat ylös. He lähtivät haudoistaan, ja Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen he tulivat pyhään kaupunkiin ja näyttäytyivät siellä monille.

Kun vastapäätä seisova sadanpäällikkö ja miehet, jotka hänen kanssaan vartioivat Jeesusta, näkivät Jeesuksen tällä tavoin kuolevan, näkivät maan vavahtelun ja kaiken mitä tapahtui, he pelästyivät suunniltaan ja sanoivat: »Tämä mies oli todella viaton ja Jumalan Poika.« Ja kaikki ne ihmiset, jotka suurin joukoin olivat kerääntyneet katselemaan tätä näytelmää, palasivat tämän nähtyään kaupunkiin rintaansa lyöden.

Jeesuksen tuttavat seisovat kaikki etäämpänä ja seurasivat sieltä tapahtumia. Siellä olivat myös naiset, jotka olivat tulleet Galileasta hänen mukanaan. Heidän joukossaan olivat Magdalan Maria, toinen Maria, joka oli nuoremman Jaakobin ja Joosefin äiti, sekä Salome, Sebedeuksen poikien äiti. Jo Galileassa he olivat kulkeneet Jeesuksen mukana ja palvelleet häntä. Siellä oli monia muitakin naisia, jotka olivat tulleet Jerusalemiin Jeesuksen mukana.

Silloin oli valmistuspäivä, ja alkava sapatiti oli erityisen suuri juhla. Jotta ruumiit eivät jäisi sapatiksi ristille, juutalaiset pyysivät Pilatukselta, että ristiinnaulituilta lyötäisiin sääriluut poikki ja heidät otettaisiin alas. Niinpä sotilaat katkaisivat sääriluut niiltä miehiltä, jotka oli ristiinnaulittu Jeesuksen kanssa, ensin toiselta ja sitten toiselta. Jeesuksen luo tultuaan he huomasivat hänen jo kuolleen eivätkä siksi katkaisseet hänen sääriluitaan. Yksi sotilaista kuitenkin työnsi keihään hänen kylkeensä, ja haavasta vuoti heti verta ja vettä. Se, joka tämän näki, on todistanut siitä, jotta tekin uskoisitte. Hänen todistuksensa on luotettava, ja hän tietää puhuvansa totta. Näin tapahtui, jotta toteutuisi kirjoituksen sana: »Häneltä ei saa rikkaa ainoatakaan luuta.« Toisessa kirjoituksessa taas sanotaan: »He katsovat häneen, jonka ovat lävistäneet.«

KUODES AHTI

Päivä alkoi olla illassa; oli sapatiti aatto, valmistuspäivä. Silloin saapui paikalle Joosef, kotoisin juutalaisesta Arimatian kaupungista, rikas, arvossa pidetty neuvoston jäsen, joka ei ollut yhtynyt neuvoston päätökseen eikä osallistunut sen toimiin. Hän oli hyvä ja hurskas mies ja odotti Jumalan valtakuntaa. Hänkin oli Jeesuksen opetuslapsi, joskin salaa, sillä hän pelkäsi juutalaisia.

Hän rohkaisi mielensä, meni Pilatuksen puheille ja pyysi Jeesuksen ruumista. Pilatus hämmästyi kuullessaan Jeesuksen jo kuolleen. Hän kutsutti sadanpäällikön luokseen ja kysyi, oliko Jeesus todella jo kuollut. Sadanpäällikön vahvistettua asian hän suostui luovuttamaan ruumiin Joosefille. Joosef osti pellavavaatteen. Paikalle tuli myös Nikodemos, se mies, joka ensi kerran oli käynyt Jeesuksen luona yöllä, ja hänellä oli mukanaan sata mittaa mirhan ja aaloen seosta. Miehet ottivat Jeesuksen ruumiin ja kietoivat sen puhtaaseen pellavavaatteeseen pannen mukaan tuoksuaineita, niin kuin juutalaisten on tapana tehdä haudatessaan vainajansa. Siellä,

missä Jeesus ristiinnaulittiin, oli puutarha, ja puutarhassa oli uusi hauta, jonka Joosef oli hakkauttanut kallioon ja johon ei vielä ollut haudattu ketään. He panivat Jeesuksen siihen, koska oli juutalaisten juhlan valmistuspäivä ja se hauta oli lähellä. He vierittivät hautakammion ovelle suuren kiven ja lähtivät pois. Siellä oli naisiakin, jotka olivat Jeesuksen kanssa tulleet Galileasta, Magdalan Maria ja Joosefin äiti Maria. He istuivat hautaa vastapäätä ja näkivät, kuinka Jeesuksen ruumis pantiin hautaan. Palattuaan kaupunkiin he hankkivat tuoksuvia öljyjä ja voiteita, mutta sapatin he viettivät levossa lain käskyjen mukaan.

Seuraavana päivänä, sapatin valmistuspäivän mentyä, ylipapit ja fariseukset lähtivät yhdessä Pilatuksen luo. He sanoivat: »Kunnioitettu maaherra, meille tuli mieleen, että eläessään tuo villitsijä sanoi: 'Kolmen päivän kuluttua nousen kuolleista.' Käske siis vartioida hautaa tarkoin kolmanteen päivään asti, etteivät hänen opetuslapsensa pääse varastamaan häntä ja sanomaan ihmisille: 'Hän on noussut kuolleista.' Viimeinen villitys olisi silloin ensimmäistä pahempi.» Pilatus vastasi heille: »Saatte vartioväkeä. Menkää ja järjestäkää haudan vartiointi niin hyvin kuin taidatte.» He lähtivät ja varmistivat haudan sinetöimällä kiven ja asettamalla vartion.